

עיתון ליד"ה

עורכת ראשית: רינה גורלניק

מרץ 2023

מורה אחראי: רענן פורשנר

עורך גרפי: הלל בנבג'י

עיתון ליד"ה מסקר את הרפורמה המשפטית

דעות של תלמידים מבית הספר ● סיקור מקיף של העניינים

מנקודות מבט שונות ● הכתבה של עילי נורני

בשבועות האחרונים מרבית החיים הפוליטיים במדינת ישראל נסובים סביב סוגייה אחת – הרפורמה במערכת המשפט. ההשפעה של סוגייה זו באה לידי ביטוי בהפגנות ענק, סכסוכים כלכליים ועוד. המשך הכתבה בעמוד הראשון

פינת המוזיקה: על השיר

החדש של ריהאנה

לאחרונה, שנים לאחר שהזניחה את קריירת המוזיקה, הוציאה ריהאנה שיר חדש. באופן טבעי, מעורר האירוע דחף נוסטולגי וביקורתי. מחשבות לגבי השיר החדש בפרט, והיצירות של ריהאנה בכלל בעמוד 18

המשו"ב: כלי חדשני

ויעיל, או הנצחה נוספת של מגרעות מערכת החינוך?

האם מערכת המשו"ב שנמצאת בשימוש כה נרחב בבית הספר היא לטובת התלמידים, או שמא לרעתם?

הכתבה המלאה בעמוד 14

נקודה. משפט חדש: על הרפורמה במערכת המשפט

בשבועות האחרונים מרבית החיים הפוליטיים במדינת ישראל נסובים סביב סוגייה אחת - הרפורמה במערכת המשפט. ההשפעה של סוגייה זו באה לידי ביטוי בהפגנות ענק, סכסוכים כלכליים ועוד. בכתבה זו אבקש להעביר לקורא, בין אם הוא כבר מכיר את הנושא ובין אם כל הדיון חדש לו לחלוטין, מידע בסיסי בנוגע לסוגייה ואשמיע כאן את קולן של שתי עמדות - האחת בזכות הרפורמה, והשניה בגנותה. ● **כתב: עילי**

נורני

זה, ברק ועמיתיו פירשו את החוק שלא כדין ולקחו לעצמם סמכויות שלא להם.

המצב הנוכחי במדינת ישראל, הוא שלבית המשפט העליון ישנה הסמכות לפסול חוקים שאינם חוקתיים, כלומר, נוגדים חוקי יסוד

המצב הנוכחי במדינת ישראל, הוא שלבית המשפט העליון ישנה הסמכות לפסול חוקים שאינם חוקתיים, כלומר, נוגדים חוקי יסוד. בעיני השר לזיון, מצב זה מהווה פגיעה בסמכותה של הכנסת, בית הנבחרים, בפני סמכותו של גוף שלא נבחר באופן ישיר על ידי הציבור. על כן, השר לזיון מבקש להעביר פסקת התגברות. כלומר, הוא מבקש לחוקק חוק לפיו, גם אם בית המשפט פסל חוק, לכנסת תהיה האפשרות לחוקק אותו מחדש ברוב של 61

ראשית כל, נתחיל בעובדות. שר המשפטים של מדינת ישראל, יריב לוין ממפלגת הליכוד, הציג בארבעה בינואר 2023, את השינויים שבכוונתו לבצע בדמותה של הרשות השופטת ויחסיה עם הרשויות האחרות. שינויים אלו מתחלקים לכמה סעיפים עיקריים: פסילת חוקים, עילת הסבירות, מינוי שופטים ותפקיד היועץ המשפטי לממשלה. כעת נבחן ונסביר כל אחד מן הסעיפים הללו.

פסילת חוקים

הדיון המעשי בפסילת חוקים החל בשנת 1992, לאחר שחוקק חוק יסוד על כבוד האדם וחירותו. לפי תפיסתם של אנשים רבים, החוק איפשר לבית המשפט העליון, מבחינה חוקתית, לבטל חוקים שנוגדים אותו. המפורסם והמרכזי שבהם, היה שופט בית המשפט העליון לשעבר, אהרן ברק, שלאחר מכן גם הפך לנשיא בית המשפט. לטענתם של המתנגדים לרעיון

לטענת תומכי סעיף זה של הרפורמה, עקרון הסבירות לא מוגדר בחוק. על כן מעניק לבית המשפט כוח עצום לקבל החלטות על פי שיקול דעת אישי ולא על פי הגדרה חוקית. על כן, מבקש השר לזון לבטל את עילת הסבירות.

לפי עילת הסבירות, ביכולתו של בית המשפט לפסול החלטה מנהלית, כלומר החלטה של הרשות המבצעת, כאשר זו, לפי החלטת השופטים, לוקה ב- "חוסר סבירות קיצוני"

מינוי שופטים

כיום, השופטים במדינת ישראל נבחרים על ידי ועדה מיוחדת הנקראת "הוועדה למינוי שופטים". ועדה זו מונה תשעה חברים, והם:

- נשיא/ת בית המשפט העליון
- שני שופטי בית המשפט העליון
- שני חברי לשכת עורכי הדין
- שני שרים (ביניהם, בד"כ, שר המשפטים)
- שני חברי כנסת

חברי כנסת, שהוא רוב מוחלט. תוקף החוק יהיה 4 שנים, או עד שנה לאחר תחילת כהונת הכנסת הבאה, לפי המאוחר מביניהם.

פסילת חוקים מלאה, שעליה הכנסת לא יכולה להתגבר, תוכל להיעשות רק במושב של כל שופטי בית המשפט העליון, ברוב של 80% לפחות. גם חוק שנפסל יוכל להיות מחוקק מחדש במושבה הבא של הכנסת, אלא שאז הוא יוכל גם להיפסל מחדש.

כמו כן, בית המשפט העליון יהיה מנוע מלדון בחוקי יסוד.

עילת הסבירות

עילת הסבירות היא עקרון במשפט הישראלי שמקורו עוד במשפט הבריטי. ככלל, עקרונות רבים מהמשפט הבריטי נותרו לאחר המנדט והשתלבו במשפט הישראלי. לפי עילת הסבירות, ביכולתו של בית המשפט לפסול החלטה מנהלית, כלומר החלטה של הרשות המבצעת, כאשר זו, לפי החלטת השופטים, לוקה ב- "חוסר סבירות קיצוני". הדוגמה האקטואלית ביותר לעילת הסבירות היא פסילתו של ח"כ אריה דרעי ממפלגת ש"ס מכהונה כשר בממשלה.

תפקיד היועמ"ש

היועץ המשפטי לממשלה משגיח על פעילות הממשלה מנקודת מבט חוקית. תפקידו לעזור לממשלה לתקן את דרכיה, במקרה שמעשיה חורגים מן החוק. זהו גם תפקידם של היועצים המשפטיים של משרדי הממשלה, כל אחד במשרדו. כמו כן, במקרה שאחת מהחלטות הממשלה מועלה לדיון בבית המשפט, על היועץ המשפטי לממשלה לייצג את עמדתה. אם הוא לא מוכן לעשות זאת, הממשלה שוכרת סגור חיצוני.

רצונו של השר לזיון הוא שהיועץ המשפטי לממשלה, וגם היועצים המשפטיים של שאר משרדי הממשלה, יהיו משרת אמון של שר המשפטים. כמו כן, השר לזיון מתנגד לכך שדעת היועץ תהיה הקובעת.

במצב הנוכחי, היועמ"ש נבחר על ידי ועדת איתור מיוחדת ומינויו מאושר על ידי הכנסת. רצונו של השר לזיון הוא שהיועץ המשפטי לממשלה, וגם היועצים המשפטיים של שאר משרדי הממשלה, יהיו משרת אמון של שר המשפטים. כמו כן, השר לזיון מתנגד לכך שדעת היועץ

כדי לבחור שופט על הוועדה להצביע בעדו ברוב של 7 חברים לפחות. לטענת השר לזיון, הרכבה של הוועדה מחליש יתר על המידה את כוחם של נבחרי הציבור בבחירת השופטים. לטענתו הוא יוצר "קליקה" סגורה אשר במסגרתה נעשים דילים ונבחרים שופטים.

לפי מתווה זה, הקול הקובע בוועדה לבחירת שופטים יהיה קולה של הקואליציה

על כן, השר מציע הרכב חדש לוועדה, המונה גם הוא תשעה חברים:

- נשיא/ת בית המשפט העליון.
- שני שופטים בדימוס שימונו על ידי שר המשפטים בהסכמת נשיא בית המשפט העליון.
- שר המשפטים ויחד עימו שני שרים נוספים.
- יו"ר ועדת חוק, חוקה ומשפט.
- שני חברי כנסת נוספים - אחד מהקואליציה ואחד מהאופוזיציה.

לפי מתווה זה, הקול הקובע בוועדה לבחירת שופטים יהיה קולה של הקואליציה.

בארץ, אני נחרד ממה שאני שומע. לפיכך, אנסה לרכז מספר טיעונים עיקריים לפיהם דרושה רפורמה במערכת המשפטית בישראל.

1. למערכת המשפט יש אפשרות לבטל חוקים שמחוקקים ע"י הכנסת. הצעד הזה, נראה יותר מפעם אחת, כנוגד את רצון העם וציבור הבוחרים. כאשר הרכב של שמונה, חמישה, או עשר שופטים בוחר לבטל חוק, ולא אדם שנבחר ע"י העם, הדבר מזכיר את דימוי מגדל השן, בו השופטים יושבים מורמים מעם. זה לא הוגן ולא הגון, כאשר השופטים זוכים בכוח עצום כזה ויכולים להשתמש בו גם כאשר ביטול החוק לא נתמך בקרב העם.

2. כשיש לשופטים את האפשרות לבטל חוקים זה יכול להוביל לאקטיביזם שיפוטי; קיים סיכוי שהם ינצלו את הכוח שלהם בשביל לקדם את האידיאולוגיה הפוליטית האישית שלהם. הם לא בהכרח יחשבו מנקודת מבט של שליחות שיפוטית וצדק. נוסף על כך, אין דרך להתגבר על הפסיקה, גם כאשר יש עליה ביקורת והמניע לפסיקה לא בהכרח קשור להגנה על זכויות.

תהיה הקובעת. הוא מבקש להגדיר את חוות דעתו כבעלת מעמד של עצה בלבד ולא כהחלטה שמחייבת את הממשלה.

כעת נעבור לשמוע את העמדות השונות בנושא:

רפאל מוגרמן, תלמיד כיתה ה'

בעקרון, מערכת שיפוט עצמאית ויעילה, היא אבן יסוד לשמירת הדמוקרטיה ולהגנת זכויות האזרח הבסיסיות. עם זאת, במציאות כאשר אני מביט על מערכת המשפט בישראל, זו לא בהכרח התמונה שמשתקפת.

"נדרש מעין אתחול של המערכת. אסור שלרשות השופטת יהיה כוח כל כך לא פרופורציונלי. עם זאת, אני כן חושב שהחקיקה הנוכחית היא מופרזת ושיש מקום להידברות בין שני הצדדים."

כשאני שומע בחדשות על אנסים, רוצחים ומחבלים שמקבלים עונשים מצחיקים ומשוחררים לאחר זמן קצר מאוד בבוא, על תהליכים משפטיים שנמשכים מעל לעשור, ובנוסף לכך גם על סיפורים שצצים השכם וערב בנוגע למינוי שופטות

3. שחיתות. לאחרונה נודע על מקרה אבי חימי, יו"ר לשכת עורכי הדין וחבר הוועדה למינוי שופטים. זוהי אינה הפעם הראשונה בה נודע על מקרה כזה. זה גורם לי לתהות: האם אלה הם האנשים שאחראים למינוי שופטים בישראל? כאשר בסופו של דבר השופטים הנ"ל, פוסקים בתיקים ובסוגיות של אזרחי ישראל? תחשבו שאלה רק המקרים שידועים לנו. לכו תדעו כמה עוד מקרים כאלה יש שמעולם לא ראו אור; שיש סיכוי שמסתובבים בין השופטים אנשים ללא הכשרה מספקת שקיבלו את המשרה שלא כדין.

בגלל כל הטיעונים שהצגתי פה, אני חושב שרפורמה במערכת המשפט היא הכרחית. נדרש מעין אתחול של המערכת. אסור שלרשות השופטת יהיה כוח כל כך לא פרופורציונלי. עם זאת, אני כן חושב שהחקיקה הנוכחית היא מופרזת ושיש מקום להידברות בין שני הצדדים. אנשים צריכים להבין: אנחנו לא בעד ביטול מערכת המשפט והפרדת הרשויות, וממש לא בעד דיקטטורה ודומיה. יש פה מערכת שצריכה תיקון. ●

בזמן האחרון, כולם שמעו על הרפורמה המשפטית שמוצעת בכנסת. קודם כל אסביר מדוע מערכת המשפט צריכה רפורמה.

עוד בימי המהפכה החוקתית של נשיא בית המשפט העליון, אהרון ברק, עלה הטיעון כי הרשות השופטת היא בעלת כוח גדול מדי. כי בית המשפט העליון מבטל חוקים, מקבל החלטות שלא בסמכותו ושאינו לוקח אחריות כאשר הדבר פוגע במדינה. אם כן, אנו רואים שהוויכוח בנושא איננו חדש, שרעיונות שונים לתיקון המצב עלו כבר לפני שנים רבות.

עכשיו, אתייחס לסעיפים השונים ברפורמה.

"ראינו כי מאז המהפכה החוקתית של אהרון ברק, הרשות השופטת מתערבת בהחלטות הרשות המחוקקת ומפריעה להפרדת הרשויות, עד כדי כך, שהיום אין הפרדה אמיתית ובריאה בין הרשויות."

קודם כל השנוי במחלוקת ביותר, פסקת ההתגברות:

תומר בלך, תלמיד כיתה ה'

על כן, ראינו כי מאז המהפכה החוקתית של אהרון ברק, הרשות השופטת מתערבת בהחלטות הרשות המחוקקת ומפריעה להפרדת הרשויות, עד כדי כך, שהיום אין הפרדה אמיתית ובריאה בין הרשויות.

עניין נוסף שעליו מדברת הרפורמה, הוא ביטול של עקרון משפטי הנקרא עילת הסבירות. עקרון זה גורס כי הרכב של שופטי בג"ץ יכול להגדיר החלטה של הרשות המבצעת כ"לא סבירה" ולבטלה. דוגמא אקטואלית: במידה וראש הממשלה מבקש למנות אדם לשר, ביכולתה של הרשות השופטת למנוע זאת לא לפי חוק, אלא בטענת ה"סבירות".

לצערנו ברשות השופטת לקחו את זה צעד אחד רחוק מדי ושופטיה מבטלים החלטות ממשלה שהן לאו דווקא בלתי סבירות, בטענה לעילת הסבירות. הבעייתיות כאן, היא כי בג"ץ לא נוטל באחריות ולא מואשם בדבר, אם בגלל החלטתו יפגע תחום אחר. יותר מכך הממשלה היא זו שמואשמת ונאלצת לשאת באחריות על המקרה.

העיקרון השלישי ברפורמה הוא שינוי מבנה הוועדה לבחירת שופטים. כיום, הוועדה אשר בוחרת שופטים אינה אובייקטיבית בגלל כמה סיבות: ראשית

פסקת ההתגברות, היא הצעת חוק לפיה הכנסת תוכל להתגבר על החלטות בג"ץ, הנוגעות לביטול חוקים. דבר זה נותן לכנסת בכלל ולקואליציה בפרט המון כוח.

אבל, מי אמר שזה דבר רע? כמובן שהפסקה נותנת כוח רב, המאפשר לשנות כליל את מבנה המדינה והמשטר בה. לפיכך, גם את האפשרות לעשות רע, אבל לעומת זאת גם המון טוב. חברי הכנסת הם נבחרי הציבור וזה רק הגיוני שבהיותם כאלו, הם יהיו אלו שיחליטו את ההחלטות במדינה, שלהם יהיה את הכוח הגדול ביותר. לעומת זאת, הרשות השופטת אינה נבחרת על ידי העם, ואין זה ראוי שיהיה בידה כוח כה רב, מכיוון שהאזרחים לא בוחרים מי יחזיק בו.

עכשיו, יהיו שיגידו כי בג"ץ ביטל רק 22 חוקים מאז המהפכה החוקתית. הנחה זו אינה לוקחת בחשבון חוקים שלא הוצאו בכלל להקראה. זאת מאחר ונאמר למציעים שתהיה התנגדות מצד בג"ץ והם בתורם לא הציעו אותם מחמת פחד. לא נלקחות בחשבון גם החלטות שאינן חוקים, בהן בג"ץ מתערב. הסוגייה האחרונה מתקשרת גם לנושא עילת הסבירות, אליו נגיע בהמשך.

כל, לשכת עורכי הדין אינה צריכה להיות מעורבת בהחלטה. מכיוון בעתיד עלולים למצוא עצמם, כעורכי דין - סנגורים וקטגורים, לפני אותם שופטים. הדבר מייצר סכנה ומאפשר היווצרות קליקות וחובות - "הוא מינה אותי אז אשפוט לטובתו".

בנוסף לכך, השינוי לפיו בוועדה יקחו חלק רק שופטים בדימוס, כלומר שופטים שפרשו, היא החלטה הגיונית שמונעת שחיתות של שופטים מכהנים.

במאמר זה ניסיתי להראות דרך כמה מעקרונות הרפורמה מדוע היא נדרשת וצודקת. אני מקווה כי מי שיקרא את זה יבין את העקרונות הבסיסיים של הרפורמה ואת חשיבותם הרבה. ●

אלעד יפה, תלמיד ביתה'

הדבר שהכי מפריע לי ברפורמה המשפטית של שר המשפטים יריב לוין ושל יושב ראש ועדת חוקה ומשפט שמחה רוטמן, הוא היותה מוצאת לפועל על ידי יריב לוין ושמחה רוטמן. גדולים וטובים ממני עברו סעיף סעיף ברפורמה המקיפה הזאת, שהורסת את מערכת המשפט הישראלית, כמו שאנחנו מכירים אותה. הם הסבירו איך בדיוק הדמוקרטיה נפגעת, למה מדינות זרות יוכלו לעצור

חיילי צה"ל בסדיר ובמילואים, ומה בה בעצם יגרום לכלכלה להיחלש, ואולי לקרוס. לא זה העניין. העניין הוא מה יהיה אחרי הרפורמה. האנשים שנבחרו למשרות בכירות בממשלה ובכנסת, וזוכים עכשיו לקבל כוח בלתי מוגבל על אזרחי ישראל, הם אנשים עם כוונות טובות שאוהבים את ישראל, אבל עליהם נאמר המשפט - "עם כאלו אוהבים, מי צריך אויבים?"

"הדבר שאני הכי מפחד ממנו, הוא מה יקרה אם הממשלה הזאת תגשים את מטרותיה. אחרי שתצליח לבטל את כל מה שאמור למנוע זאת ממנה, בין אם זה בג"ץ ובין אם זה בחירות."

לא חסרות בעיות בממשלה הזו - ההומופוביה של אבי מעוז, נגדה, לפני כמה שבועות, הפגינו כמעט מאתיים תלמידים מבית ספרנו. הסיפוח הזוחל של שטחי יהודה ושומרון, אשר מובל על ידי השר איתמר בן גביר ומסכן את המדינה היהודית היחידה בעולם. המודל הכלכלי שמובילים שרי האוצר והכלכלה, סמוטריץ' וברקת, אשר מאיים להרוס את

המשפטיים. בוועדה למינוי שופטים, הנציגים של לשכת עורכי הדין יוחלפו בנציגי ציבור, אותם תמנה הממשלה, כלומר הוועדה תכלול 5 חברים מטעם הממשלה והקואליציה וח"כ אחד מהאופוזיציה, מול שלושה שופטים. כך שיהיה רוב מוחלט לממשלה המכהנת במינוי שופטים. תבטל היכולת של בית המשפט העליון לבטל או להתגבר על חוקים, למעט מקרים נקודתיים, בהם לא מדובר בחוקי יסוד ובתנאי של רוב מיוחד. עילת הסבירות לא תחול יותר על החלטות ממשלה, ולבסוף בכוחו של היועץ המשפטי יהיה להמליץ בלבד. לא תהיה לו יכולת לשנות החלטות של שרים. הוא גם ימונה על ידי השר, כך שיהיה סוג של חותמת גומי עבורו.

"דמינו שהינכם במדינה שאין בה מערכת משפט המפקחת ומגבילה את הרשות המחוקקת והמבצעת. המיעוט היה עבד של הרוב. פגיעה בזכויות אזרח הייתה מתאפשרת לפי צורך או רצון גחמתי של הרוב. לבסוף, הייתה גם האפשרות להעלים כל אדם, בלי הגבלה שהיא."

מערכת החינוך והבריאות, ולהגדיל את רווחי העשירון העליון על חשבון כל השאר. לפיכך, הדבר שאני הכי מפחד ממנו, הוא מה יקרה אם הממשלה הזאת תגשים את מטרותיה. אחרי שתצליח לבטל את כל מה שאמור למנוע זאת ממנה, בין אם זה בג"ץ ובין אם זה בחירות.

"אני מפגין כי מי שמקדם את הרפורמה, עושה זאת כדי להגשים מטרות עם פוטנציאל גדול מאוד להרוס את הבית שלי ושל כולנו."

אז כשאני הולך להפגין נגד הרפורמה, אני לא מפגין כי בג"ץ חף מבעיות או כי אין צורך ברפורמה רצינית. אני מפגין כי מי שמקדם את הרפורמה, עושה זאת כדי להגשים מטרות עם פוטנציאל גדול מאוד להרוס את הבית שלי ושל כולנו. ●

לביא גן אל, תלמיד ביתה ה'

אז מהי בעצם המהפכה של לוין? למעשה, בחוק נכללים מספר סעיפים, שמשנים את הדרך שבה מתנהלת מערכת המשפט כיום, בתחומים שונים: הוועדה למינוי שופטים, ביקורת שיפוטית על חקיקה (= "פסקת ההתגברות"), עילת הסבירות והיועצים

לאחר הקדמה זו נגיע לעיקר – דמיינו שהינכם במדינה שאין בה מערכת משפט המפקחת ומגבילה את הרשות המחוקקת והמבצעת. המיעוט היה עבד של הרוב. פגיעה בזכויות אזרח הייתה מתאפשרת לפי צורך או רצון גחמתי של הרוב. לבסוף, הייתה גם האפשרות להעלים כל אדם, בלי הגבלה שהיא. בנוסף אם לא מתחשק למדינה שהמיעוט ישהה בה יותר, ניתן פשוט להרוג או לגרש אותו.

"אני אמנם מסכים שיש איזשהו צורך לשנות את מערכת המשפט, מכיוון שאין עליה פיקוח מספק. אם כי מי שעושים את השינוי הזה היום, הם אנשים שמועמדים להישפט באותה מערכת ונמצאים בניגוד עניינים קיצוני"

באמת נשמע כמו מקרה דמיוני, נכון? אז זהו שלא. יש מדינות כמו סין, רוסיה ומיאנמר בהן אין מערכות משפט מתפקדות והגבלה על כוחו של הרוב. במדינות אלה מדכאים מיעוטים, אנשים שלא נראים לגיטימיים לשלטון נזרקים למחנות ריכוז, זכויות הפרט נרמסות ביד קשה והחיים במדינה מרגישים כמו בית

כלא. מה שמשותף למדינות האלה היא השליטה המוחלטת של הרשות המבצעת במדינה, ללא ההגבלות של מערכת משפט מתפקדת עצמאית ויעילה. כך לא צריך להתחשב באף אחד והמדינה יכולה להיות דורסנית ככל שתרצה. הייתם רוצים מצב כזה בישראל? מצב בו הממשלה יכול להחליט יום אחד שנמאס לה מהשמאל או מקהילת הלהט"ב או מכל מי שלא מצביע לה?

בנוסף התהליך שקורה בישראל הוא לא יחיד במינו. עד כה נתתי דוגמאות של מדינות, בהן הייתה מערכת המשפט חלשה מלכתחילה. אבל מה עם מדינות שעברו את השינוי הזה או עוברות אותו כרגע – כמו טורקיה, פולין או הונגריה? בכולן נראית קבוצת פוליטיקאים ימנית, אשר החליטה לפרק את בית המשפט, כדי שתוכל להחיל את כל מה שהיא רוצה על האזרחים. אז לא רק שבמדינות אלה זכויות האזרח נפגעו ואנשים עזבו אותן בהמוניהם, הן גם קרסו מבחינה כלכלית. טורקיה נמצאת מהמהפכה ועד היום בצמיחה שלילית. הונגריה ופולין שהתחילו את המהפכה ב – 2008 נכנסו למיתון, ממנו הן מתחילות לצאת רק היום. יותר מזה, המהפכה החוקתית הגיעה במדינות אלה לבית המשפט

להישפט באותה מערכת ונמצאים בניגוד עניינים קיצוני. הרפורמה שהם מבקשים לערוך היא לא תיקון אלא דריסה ושינוי טוטאלי של כללי המשחק, דבר שלא מקובל באף מדינה מערבית. בנוסף השילוב של כל השינויים הללו בבת אחת יכול לגרום לקריסה מאוד מהירה של הדמוקרטיה במדינת ישראל ולהוביל לעריצות הרוב. מה נעשה אם הממשלה תחליט שהיא מכהנת לנצח? ❁

העליון. בגלל שהממשלה יכלה למנות שופטים, השופטים הפכו לעושי דברם של הפוליטיקאים. כך לדוגמה, בפולין בית המשפט העליון ביטל חלק מחוקת האיחוד האירופי בנוגע לזכויות להט"ב, חופש העיתונות וזכויות נשים. הייתם רוצים את זה בישראל?

אני אמנם מסכים שיש איזשהו צורך לשנות את מערכת המשפט, מכיוון שאין עליה פיקוח מספק. אם כי מי שעושים את השינוי הזה היום, הם אנשים שמועמדים

חברי הכנסת יריב לוין ושמחה רוטמן בועדת חוקה. צילום: דני שם-טוב, דוברות הכנסת

מערכת המשו"ב: כלי עזר לימודי שהופך לבית "האח הגדול"

השימוש במערכת המשו"ב במסגרות בית ספריות צבר תאוצה בשנים האחרונות. כעת הוא משמש לא רק בחטיבה הצעירה והעליונה, אלא גם בבתי ספר יסודיים. השאלה העולה היא: מדוע? האם מדובר בכלי חדשני יעיל, או בהנצחה נוספת של מנגנון מערכת החינוך עד היום? ● **כתבה: תובל חסון**

או כשמורה מדווח על הפרעה כשתלמיד מאחר.

ההפרדה בין תלמידים טובים ללא טובים אינה חדשה, אך כעת היא גם מונצחת באפליקציה.

ניתן להתלונן בלי סוף על ההפרעות, אך צריך לציין שיש גם הערות משמחות. הערת ה"בלט/ה לטובה" היא דוגמה טובה לכך. אבל השאלה האמיתית היא לא אם הערת הבלט/ה לטובה מצדיקה את המשו"ב. אלא האם תלמיד שקיבל הפרעה באמת יוכל לקבל בלט לטובה, והאם תלמיד שכבר בלט לטובה באמת יוכל לקבל הפרעה? ההפרדה בין תלמידים טובים ללא טובים אינה חדשה, אך כעת היא גם מונצחת באפליקציה.

אפשר כמובן להמשיך לנופף בטיעון, שהערות הפרעה מעודדות את התלמידים להתמקד בלימודים, אבל כל מי שאי פעם קיבל הערה כזאת, יודע היטב שזו שטות מוחלטת. הן רק ממרידות את התלמידים

דף הויקיפדיה מתאר את מערכת המשו"ב כתוכנה שבאמצעותה: "הצוות הבית ספרי מזין את הנתונים בזמן אמת, וכך יכול כל אחד מהשותפים לקבל את המידע הרלוונטי לו בכל רגע נתון בדוחות מעובדים". הזנת ה-"דוחות" האלו, שהם בפועל הערות שטחיות, היא אחת המטרות הבסיסיות של המשו"ב. היא גם אחת הבעיות המרכזיות שלו. הדיווח הזה, שעובר כל הזמן, הצליח לעשות מה שנושאים ותכנים רבים נכשלו בו: לאחד כמעט את כל תלמידי בית הספר בשנאה משותפת כלפיו. ללא קשר למצבם הלימודי ולתחומי העניין שלהם.

"על כל דבר שאנחנו עושים, המורים כותבים הפרעה במשו"ב" טוענת אחת התלמידות בשכבה ב'. אכן, אי אפשר להכחיש ש"הערות הפרעה" ניתנות כל הזמן ופעמים רבות בלי סיבה ידועה. אם בכיתה תלמיד יוכל להתייצב מול המורה ולנסות להגן על עצמו, המשו"ב לעומת זאת נותן יד חופשית למורים. בהינתן האפשרות הזו, נוצרים מצבים לא הגיוניים. למשל כשמורה מוציא תלמיד מהשיעור ואז כותב לו חיסור,

הערות על יציאות מוקדמות מהשיעור, קילוף פומלות ועוד.

הסמליל של אפליקציית משו"ב

ייתכן שהמשו"ב יכול היה להיות יעיל. במידה והיה מנצל באמת את הפן הטכנולוגי ועוזר לתלמידים. כך למשל, חלק מהמוראיינים לכתבה, סיפרו שהם דווקא מרוצים מכך שהציונים מרוכזים במשו"ב. אם כי, כשהציונים מגיעים לפני המבחן, הם לרוב לא טורחים לבדוק את טעויותיהם ולא מתייחסים למבחן עצמו. באופן כללי, יש תחושה של דחיפה מכוונת של טכנולוגיה לא מועילה, דבר נפוץ בעידן ההייטק. נתעלם לרגע מכך שרק הכניסה לאפליקציה, דורשת ניסיון בפריצה לתוכנת הסייבר של הפנטגון, במה עוזרת למשל המערכת במשו"ב? האם באמת כל כך קשה להעביר אותה בדרך אחרת? המון דברים נדחסים למשו"ב, לרוב על מנת להפוך את השימוש בו לכל כך הכרחי. כל מי שאכן משתמש בו יבין במוקדם או במאוחר, שהמשו"ב הוא לא כלי שמעודד את התלמידים להצטיין, אלא רק עוזר בהפיכתם לעוד לבנה בחומה

כנגד המערכת ולא להפך. תלמיד לא מקבל הפרעה ואז מחליט שעליו להתחיל להצטיין.

כל מי שאכן משתמש בו יבין במוקדם או במאוחר, שהמשו"ב הוא לא כלי שמעודד את התלמידים להצטיין, אלא רק עוזר בהפיכתם לעוד לבנה בחומה

באתר בית הספר כתוב כי "בית הספר מאפשר מרחב להתפתחות אישית" ופעמים רבות מדברים איתנו על אחריות. אם כי, נוח לדבר עליה כשהיא תואמת את מטרותיך. בפועל, בפיקוחו המתמיד של המשו"ב על מעשי התלמידים, המורים שוללים ממנו את האחריות הזו. "למה ההורים שלי צריכים לדעת כל מה שאני עושה בשיעור?" אמר אחד התלמידים שראינו לכתבה "מה, אני באח הגדול?". עם כל הכבוד, בחטיבה ובתיכון, ההורים באמת לא צריכים לדעת על כל מה שהתלמיד עושה בבית הספר. מה גם שהמשו"ב משרטט להורים תמונה לא מציאותית לגבי המתרחש בו. במידה והמורה מתקשה עם אחד התלמידים הוא יכול להזמין את ההורים לשיחה, או לחכות לאסיפת ההורים ולתעודות. במקום, דברים יוצאים מפרופורציה כאשר מורים כותבים

פינת המדעים: בכור ההיתוך

לאחרונה, בתקשורת, הועלתה רבות דרך חדשה להפקת אנרגיה. מהי? האם היא באמת חדשה כל כך? והאם ביכולתה לספק כמויות גדולות של אנרגיה? ● **כתב: עילי**

נורני

בפצצה שהוטלה על העיר הירושימה במהלך מלחמת העולם השנייה, והתבססה על היסוד הרדיואקטיבי הכבד אורניום. עם זאת, כאשר הוא נעשה בצורה איטית ומבוקרת, ניתן להפיק ממנו אנרגיה ובאופן יחסית נקי מפסולת. זאת כמובן בהנחה, כפי שיזכירו לנו צופי הסדרה "צ'רנוביל", שהתהליך אכן נותר מבוקר.

לעומת זאת, היתוך הוא תהליך הפוך. במקום שגרעין אטום כבד אחד יתפרק לכמה גרעיני אטומים קלים, במסגרת תהליך ההיתוך (fusion) שני גרעיני אטומים קלים מתלכדים ליצירת גרעין אטום כבד יותר. תהליך מסוג זה מתרחש בשמש - שם גרעינים של אטומי מימן הופכים לגרעיני הליום. תהליך כזה לא מייצר פסולת רדיואקטיבית, אבל הוא דווקא כן מייצר כמויות אדירות של אנרגיה.

אז מה התחדש?

פריצת הדרך, התרחשה על ידי אמצעי בעל שם מרגיע - מתקן ההצתה הלאומי

לפני כמה שבועות, התפרסמה בבלי תקשורת ועיתונים רבים, הידיעה לפיה נרשם צעד נוסף בדרך אל הפקת אנרגיה באמצעות היתוך גרעיני. אבל רגע, מה זה בכלל היתוך גרעיני? האם לא קיימת כבר טכנולוגיה להפקת אנרגיה באמצעות כוח גרעיני?

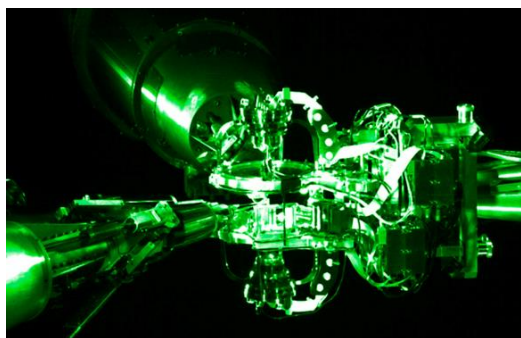
תהליך כזה לא מייצר פסולת רדיואקטיבית, אבל הוא דווקא כן מייצר כמויות אדירות של אנרגיה.

ראשית כל, עלינו לבצע הפרדה מושגית בין שני תהליכים גרעיניים - היתוך וביקוע. על אף שיש כמה סוגי התפרקויות, אנו ניצמד אך ורק לעקרון, כדי לא לבלבל אף אחד. ביקוע גרעיני הוא, בקצרה, כאשר גרעין אטום כבד מתפרק לגרעיני אטומים קלים יותר. בתהליך הזה משתחררות כמויות גדולות של אנרגיה. כאשר התהליך הזה מתרחש במהירות גבוהה, נוצר פיצוץ גרעיני - כמו

אין ספק שנרשמה התקדמות משמעותית בדרך אל רתימת כוחו של ההיתוך הגרעיני, ומי יודע אילו עוד נפלאות יצוצו בדרך?

על אף שהיצירה הישירה של התהליך צרכה אך ורק 2.05 MJ , מלוא מערך הלייזרים והמיכון במעבדה דרש כמות גבוהה בהרבה של אנרגיה, כזו שהאנרגיה שהופקה בתהליך לא מכסה עליה כלל. כמו כן, מערך הלייזרים שיצר את התהליך דורש מבנה של 10 קומות ויכול לפעול רק שניות ספורות ביממה. שני עניינים אלו, ועוד בעיות נוספות, הופכים את התהליך ללא משתלם לשימוש המוני.

עם זאת, אין ספק שנרשמה התקדמות משמעותית בדרך אל רתימת כוחו של ההיתוך הגרעיני, ומי יודע אילו עוד נפלאות יצוצו בדרך? ●

בתמונה: מרכז המתקן. מקור: מגזין livescience

של ארה"ב (The National Ignition Facility - NIF). צוות המדענים שעובדים עמו, הצליחו לגרום באופן מבוקר לתהליך של היתוך גרעיני שהפיק יותר אנרגיה ממה שהוא יצר.

כלומר התהליך הצליח להפיק כ-150% אנרגיה מזו שנצרכה, ובכך "הרווחנו" 1.1 MJ . אז למה, בעצם, אנחנו לא עוברים לאנרגיה מבוססת היתוך גרעיני כבר עכשיו?

על אף הפוטנציאל העצום בתהליכי היתוך גרעיני, עד כה, לא היה בו בכדי לכסות על כמות האנרגיה שנדרשה כדי ליצור אותם באופן מבוקר. בניסוי הזה, הצליחו המדענים לקיים תהליך של היתוך גרעיני שהפיק אנרגיה של 3.15 MJ (מגה ג'ול היא יחידת מידה אנרגטית). זאת לעומת ה- 2.05 MJ שנדרשו ללייזר, אשר יצר את הלחץ הנחוץ לתהליך. כלומר התהליך הצליח להפיק כ-150% אנרגיה מזו שנצרכה, ובכך "הרווחנו" 1.1 MJ . אז למה, בעצם, אנחנו לא עוברים לאנרגיה מבוססת היתוך גרעיני כבר עכשיו?

ביקורת סרטים ללא ספויילרים: בלאק אדם

השנה נוסף סרט חדש ליקום הקולנועי של די-סי: "בלאק אדם" ● כעת כשהוא מוקרן בבתי הקולנוע, סוחף אחריו הסרט ים של תגובות ● לא מעט שליליות אך גם כמה טובות ● השאלה היא: כמה מהן מוצדקות? ● **כתבה: תובל חסון**

ד"ר פייט, בגילומו המצוין של פירס ברוסנן. הסצנות בהן הם נלחמים בבלאק אדם, הן בין החלקים הטובים ביותר בסרט. הגיבורים מוצגים כנבלים, שמנסים לדכא את תושבי קאהנדאק, המדינה בה מתרחש הסרט. לעומת בלאק אדם – היחיד שיכול לשחרר את המדינה. התאחדותם של כל הגיבורים הללו נגדו, רק מדגישה את חוסר הפרופורציה בכוחות, הבולט לאורך כל הסרט.

הוא יכול להוות אלטרנטיבה
ראויה לסרטי מארוול האחרונים

האקשן בסרט הוא ברמה גבוהה מאוד. הוא קרוב יותר לאקשן בסרטי "הנוקמים" של מארוול, מאשר לאקשן של סרטי די.סי. באופן כללי, הסרט מזכיר סרט של מארוול. הבימוי הגנרי רק מחזק את הטענה הזו. המשחק בסרט נע בין משעמם (נואה סנטינאו) למעולה (שוב, פירס ברוסנן). דה רוק מעביר את הרצינות של בלאק אדם בצורה מעט מוגזמת, ועדיין

בלאק אדם, הגיבור הראשי בסרט החדש של די.סי, אינו גיבור קלאסי. הדמות, בגילומו של דוויין ג'ונסון ("דה רוק"), מזכירה יותר אנטי-גיבור. פרט שבסרט דואגים לציין כל כמה דקות. בלאק אדם דומה לסופרמן בכוחותיו, אבל כבר בהתחלה מכריז, שהוא לא "הגיבור האולטימטיבי". אלא אחד שלא מהסס להרוג אנשים בשביל מטרותיו. אכן, אנשים רבים מאוד נהרגים. הכוחות של בלאק אדם, הופכים אותו לדמות העוצמתית ביותר בסרט ובפער לא קטן. נראה כי חיסול של צבא שלם, הוא רק חימום בשבילו.

עם אקשן משובח, עלילה סבירה
ומשחק לא רע – הסרט יכול היה
להיות ברמה גבוהה, אלמלא
הסוף שלו.

כדי לעצור אותו, נשלחת "חברת הצדק של אמריקה" – חבורת גיבורים, שרובם לא מעניינים במיוחד. מלבד אולי דמותו של

מעוניין להיות גיבור. הוא יכול להוות אלטרנטיבה ראויה לסרטי מארוול האחרונים. לדוגמה הוא טוב בהרבה מ- "ת'ור: אהבה ורעם", אבל הוא גם לא מתקרב לרמה של "באטמן". בעיקר, חבל שדי.סי לא התאמצו עוד קצת בכל הנוגע לבימוי וכתיבה

משחק את עצמו רוב הזמן. עם אקשן משובח, עלילה סבירה ומשחק לא רע- הסרט יכול היה להיות ברמה גבוהה, אלמלא הסוף שלו. נראה כי לקראת הסוף הכותבים התעצלו בעבודתם ויצרו סיום דחוס ולא אמין. מה שפוגע בחוויה הכללית של הסרט.

שם הסרט: בלאק אדם

שנת יציאה: 2022

בימוי: ז'אומה קולייט-סרה

דירוג: ★ ★ ★

בעיקר, חבל שדי.סי לא התאמצו עוד קצת בכל הנוגע לבימוי וכתיבה.

לסיכום, "בלאק אדם" הוא סרט קליל עם סצנות אקשן טובות וגיבור עוצמתי, שלא

פוסטר הסרט "בלאק אדם". במרכז התמונה: דווין "דה רוק" ג'ונסון בתפקיד בלאק אדם

פינת המוזיקה: שיר חדש של ריהאנה

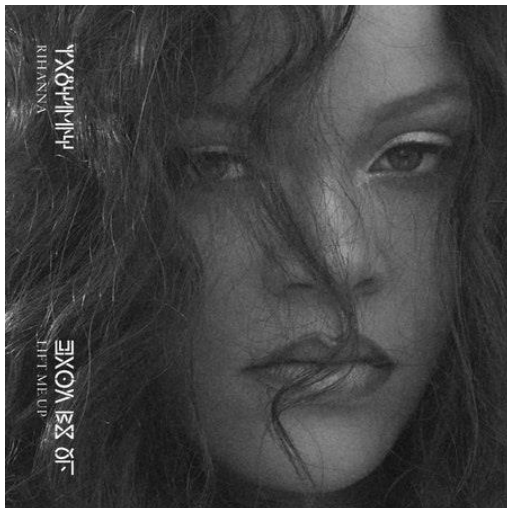
לאחרונה, שנים לאחר שהזניחה את קריירת המוזיקה, הוציאה ריהאנה שיר חדש ● באופן טבעי, מעורר האירוע דחף נוסטולגי וביקורתי ● הכתבה הזו כאן כדי לספק אותו ● כתב: יובל שיפמן

חדש-lift me up, לכבוד הסרט של הפנתר השחור. זה השיר הראשון שהוציאה מאז 2020. הוא גם השיר הראשון מאז 2016, שנעשה ללא שיתוף פעולה עם זמרים אחרים. לאור יציאתו, ריכזתי את המחשבות שלי עליו ועל עוד כמה משיריה האהובים עלי:

1. **Lift Me Up** - השיר החדש של ריהאנה הוא שיר איטי. הגיטרה והפסנתר ברקע מוסיפים לאווירה העצובה אך חמימה שהשיר מנסה להעביר. דבר נוסף התורם לאווירה זו, הוא קולה של ריהאנה. בשיר הזה הוא רך וגבוה יותר מאשר בשירים רבים אחרים שלה. יחד עם זאת, השיר קצת מונוטוני והקצב לא ממש משתנה. כמעט כל השיר מורכב מפזמון, ולכן אין את הבנייה לקראתו, שכל כך מוסיפה לשירים. מה גם שהמילים מאוד חזרתיות, ולכן השיר מתחיל לשעמם לקראת הסוף. הוא כמובן מתאים לסרט, שבו מנגנים רק חלק

ריהאנה היא זמרת ברבדית, שהתחילה את הקריירה שלה באמצע שנות האלפיים. גם האלבום הראשון שלה, music of the sun, היה להיט. הפופולריות שלה רק התעצמה במהלך שאר שנות האלפיים. בהם היא הוציאה שירים רבים, כולל השיר 'umbrella', שזכה להצלחה רבה בכל העולם. אחת הסיבות להצלחתה נמצאת בקולה המיוחד, שנהיה לאייקוני. במהלך שנות העשרה, היא המשיכה להוציא כמות גדולה של שירים ואלבומים. מהמפורסמים שבהם: loud, שיצא ב-2010 ו-anti, שיצא ב-2016. ריהאנה נכללת ברשימת עשרת הזמרים המצליחים ביותר במצעד השירים של בילבורד. המדרג את מאה השירים הפופולריים ביותר בכל שבוע. סך הכל, 14 שירים שלה הגיעו למקום ראשון במצעד. ב-2017, ריהאנה החליטה להתמקד בחברת הקוסמטיקה שלה, פנטסי, והפסיקה להוציא מוזיקה. מהחברה הזאת הרוויחה כמות כסף אדירה, משמעותית יותר ממה שהרוויחה מהמוזיקה. למרות זאת, לאחרונה הוציאה ריהאנה שיר

כך נוסטלגית מתחילת שנות ה-2010. השיר מבצע את מטרת הז'אנר הזה- להיות שיר כיפי שגורם לך לרצות לרקוד ולשיר כשאתה שומע אותו. טוב בהרבה מרוב השירים שיצאו באותה התקופה. הוא לא שיר מורכב מאוד, לא מבחינת המילים, המנגינה או מבחינה ווקאלית, אבל זה הקסם שבו. לא צריך לנתח אותו שעות בשביל פשוט להקשיב ולנענע את הראש. יש שיטענו שהוא לא שונה משירי פופ רבים. מבחינה מוזיקלית בלבד זה נכון, אבל ברוב שירי הפופ אין את קולה המיוחד של ריהאנה

הכריכה המקורית של השיר "Lift Me Up" – הסינגל של ריהאנה

ממנו, אך הוא פחות מתאים לשמיעה יומיומית.

2. **Take a Bow** – זהו שיר שיצא בשנת 2007 מהאלבום *good girl gone bad*. השיר מספר על אישה המגלה כי בן זוגה בגד בה ועוזבת אותו. הגבר רוצה לחזור לזוגיות אבל היא מסרבת. בשירים דומים רבים, היחס כלפי בני הזוג לשעבר כולל כעס או עצב. באופן מנוגד לכך, בשיר הזה ריהאנה מביעה רוגע ואפילו אדישות. בשיר, היא מדמה את מערכת היחסים להצגה, שבה הוא היה שחקן ועכשיו זמנו להשתחוות לקהל.

לשיר יש סאונד האופייני לשירי b&r (רית'ם אנד בלוז) רבים משנות ה-2000: עם הפסנתר, מחיאות הכפיים, קולות הרקע והתופים שמשתמשים בהם קלות. בנוסף, בשיר יש ריצות ווקאליות (עלייה או ירידה בסולם מוזיקלי באופן מהיר) רבות המוסיפות לשיר חריפות ומונעות ממנו להישמע מונוטוני.

3. **Only Girl in the World** – כאן יש את המוזיקה הפופ-אלקטרונית, הכל

מה אם... המפטי דמפטי ידע לעוף?

כולנו מכירים את סיפורו של המפטי דמפטי ● המפטי דמפטי יושב על החומה ● המפטי דמפטי נפל נפילה איומה ● כל חיילי המלך וכל פרשיו, ניסו להרכיבו מחדש - אך לשווא ● אבל מה אם המפטי דמפטי לא נכנע לכוח המשיכה? ● מה אם... המפטי דמפטי ידע לעוף? ● **כתב: אמתי קראוס**

הוא עצם את עיניו. כך לא יסתיימו חייו.
כך לא יסתיים הסיפור שלו.

"כך לא יזכרו את המפטי דמפטי!"

ובצעה זו, נפרשו מתוך גבו זוג כנפיים
כבירות שהשיאו אותו מעלה. בתחילה הוא
לא האמין. הוא התחיל לעוף בסיבובים
מעל הקרקע ולצחוק, ממש כמו ילד קטן.
אחר כך הוא המשיך לעוף קדימה ועבר
מעל אנשי המלך, שהביטו בו בפליאה.
הוא חייך אליהם, אך לא העניק להם
תשומת לב. בעיקר, הוא שקע בנוף
המדהים שסביבו. הוא עלה מעלה עם
כנפיו ועקף את גובה החומה, עד שראשו
החלק נגע בעננים.

משם הוא עף קדימה, אל המרחקים. אז
כשישב על החומה, הייתה הרוח קלילה,
עכשיו נשבה בחוזקה על פניו הרחבים. זו
הייתה תחושה נפלאה. שום דבר לא
יעצור אותו, הוא הרגיש כל יכול - הוא
ראה את האנשים הקטנים שלמטה, הוא
כבר לא ידע להגיד, אם הם מרימים את
מבטם אליו או לא. הוא עקף את הגבעות

השמש זרחה באותו יום בהיר. השמיים היו
בחולים, כמעט ריקים מעננים. גם אלו
שנראו לא היו ענני סערה, אלא עננים
לבנים ושלווים, המבשרים על יום טוב.
המפטי דמפטי יושב על החומה. חיוך גדול
היה פרוש על פניו העגולות. הוא היה מעין
יצור מוזר, בצורת ביצה. עיניו הביטו אל
הנוף, הגבעות הירוקות והכפר הרחוק.
הוא אהב את החומה, זה היה המקום
היחיד ממנו ניתן היה לראות את האיזור
בשלמותו.

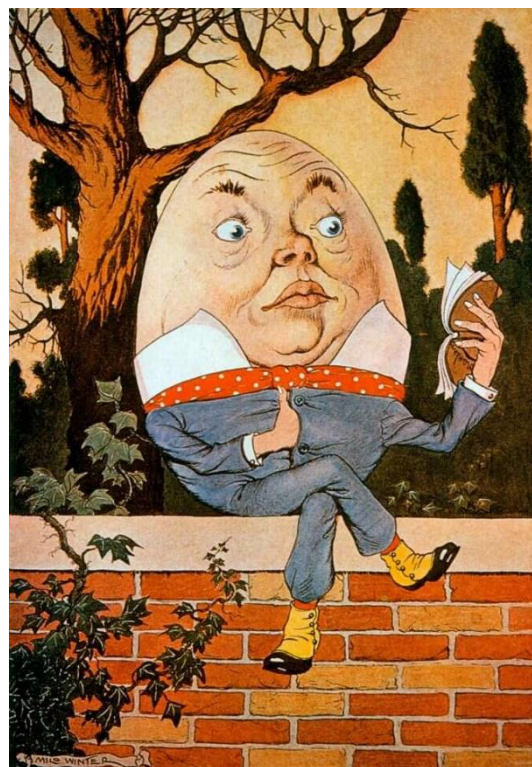
אבל אז, הוא הרגיש את עצמו מאבד שיווי
משקל. ישיבתו הנינוחה של היצור
הביצתי, במהרה הפכה למאבק באבנים
החלקלקות של החומה. בפאניקה הוא
נופף בידיו וצרח בעודו מאבד את אחיזתו
ונופל מטה. החומה הייתה גבוהה. מאוד.
בדרכו מטה הספיק להבחין בכמה מאנשי
המלך שהלכו באיזור. אלו הצביעו עליו
באימה והתחילו להזעיק עזרה. אבל
המפטי דמפטי לא ייתן לזה להסתיים ככה,

כנפיו האטו והוא התחיל לרדת מטה. כשנחת על הקרקע וראה את רסיסיו של האחר, לא יכול היה שלא לפרוץ בבכי. היצור היה זהה אליו לחלוטין. רק שלו לא היו כנפיים וכך – גורלו נחרץ.

לאחר מספר רגעים, המפטי דמפטי הביט סביבו בתהייה. משהו כאן היה לא נכון. זה הרגיש בדיוק כמו החומה שלו, רק טיפה שונה ב...תחושת הבטן. לפתע נרתע לאחור. ההבנה שקעה בו. הוא... עבר למציאות אחרת. מציאות בה קרתה לו הנפילה האיומה. כנפיו נפרשו שוב ומבטו הנחוש נישא אל הרקיע. הוא קפץ קדימה וכנפיו נשאו אותה במהירות. אולי הוא ימצא עוד חומה. עוד מציאות. אולי שם הוא יצליח להציל את עצמו, האחר

הירוקות ואת הכפר עם החווה, מהחומה ראה אותם רק בקושי. הוא ראה את הפרות והסוסים, אפילו הציפורים היו מתחתיו. הוא המשיך לעוף קדימה עוד ועוד, מאיץ את מהירותו. עיניו הצטמצמו כנגד משב הרוח, שכמעט חצה אותו לשניים. פתאום ראה משהו. משהו שגרם לו לעצור בבת אחת. הוא ראה באופק עוד חומה, ועליה עוד המפטי דמפטי. לרגע הוא עמד שם באמצע השמיים, כנפיו מחזיקות אותו באוויר, מרחף. מבטו מבולבל ולבו פועם בעוצמה. המפטי דמפטי שעל החומה, החל לפתע לנענע את ידיו ורגליו בהיסטריה. תוך שניות היצור היה על הרצפה, ברסיסים. המפטי דמפטי היה מזועזע. מה לעזאזל הוא ראה?

המפטי דמפטי. מקור: מקור ראשון

"אז רק שתדעו שנפלתם על הדור הלא נכון"

ב-17.3 התקיימה פעילות מחאה מחוץ לבי"ס בהשתתפות תלמידים, הורים ומורים ● הפעילות כללה ציור עם גירים על המדרכה ● פקחי העירייה הגיעו לאירוע וקנסו שניים מהתלמידים ● אנו מביאים את הדברים של רותם פלג בהפגנה שארגנו תלמידי בית הספר בהמשך אותו יום ברחבת העירייה ● בעקבות הלחץ הציבורי העירייה חזרה בה וביטלה את הקנסות ● **חתום על-ידי: רותם פלג**

היום בבוקר אני וחבריי לשכבה, הורינו ומורינו המודאגים התאספנו למען הגנה על הדמוקרטיה הכל כך יקרה לנו. על הפרנו אף חוק והאזנו באופן פעיל ומכבד להוראותיו של השוטר שנשלח לפקח על הפגנתינו. במהלך ההפגנה הרגועה אחת המפגינות יזמה פעילות קלילה ובעלת אימפקט: כתיבת חלומות שלנו - הנוער - על המדרכה בגיר שהיה נמחק בגשם של שבת. השוטר לא ביקש מאיתנו להפסיק ולא הזהיר אותנו שמדובר במעשה שבעיניו אינו חוקי. להפגנה הגיעה ניידת ורכב עירייה. הפקחים בחרו ברנדומליות מוחלטת, מתוך כמות אנשים לא קטנה, שני תלמידים - האחד בן 16 והאחת בת 15 - וקנסו אותם בקנס לא פרופורציונלי בסך 730 שקל לכל אחד, ואפילו לא נתנו לנו הזדמנות למחוק את הכתובות על אף הצעתינו.

כששאלנו אותם איפה מופיע בחוק שמותר להם לנהוג כך, הם הלכו ללא הסבר. כאן הכבוד ההדדי נשבר. כאן הגבול נחצה. לא נשתוק, ולא ניתן, ולא ננוח עד שנקבל את הזכות שמגיעה לנו. לא נשלם את הקנס ללא ערעור כי אנחנו לא עבריינים. ולא נוותר עד שנשיג את מטרותנו. אז רק שתדעו שנפלתם על הדור הלא נכון, כי אנחנו לא שותקים אל מול חוסר צדק. אנחנו בסך הכל נערים ונערות שחרדים לעתידנו ורוצים להשמיע את קולנו לפני שיהיה מאוחר מידי.

אז תנו לחברה שלי להיות רופאה, ותנו לחבר שלי להיות מוזיקאי, ותנו לנו סיבה להיות ישראלים ●

החידה החודשית

כתב: יובל שיפמן

- 4 ימים לאחר הבחירות בארה"ב, נמצא מר גריי, מת מאיבוד דם, בביתו בברוקלין ולידו רובה, שאין עליו טביעות אצבע. על פי דברי שכנו, חמישה אנשים הגיעו באותו היום לביתו של גריי. האנשים הם: אמו - מרגרט גריי, דיוויד קופר - דוור שכונתי, ברנדון ביילי - חברו הטוב, טינה ג'קסון - בת זוגו ואיימי גריי - אחותו.
- המידע שהצלחתם להשיג הוא:
7. מר גריי הוא יהודי אורתודוקסי.
8. מרגרט גריי היא אם חד הורית.
9. ברנדון ביילי הוא האחרון שהגיע לביתו של מר גריי בשביל לשתות איתו בירה ולבלות, כאשר מצא אותו מת.
10. אף אחד מהנחקרים לא שמע רעש של כדור נורה.
11. לטינה יש ביבליופוביה.
12. ברנדון אלרגי ללטקס.

מי רצח את מר גריי?

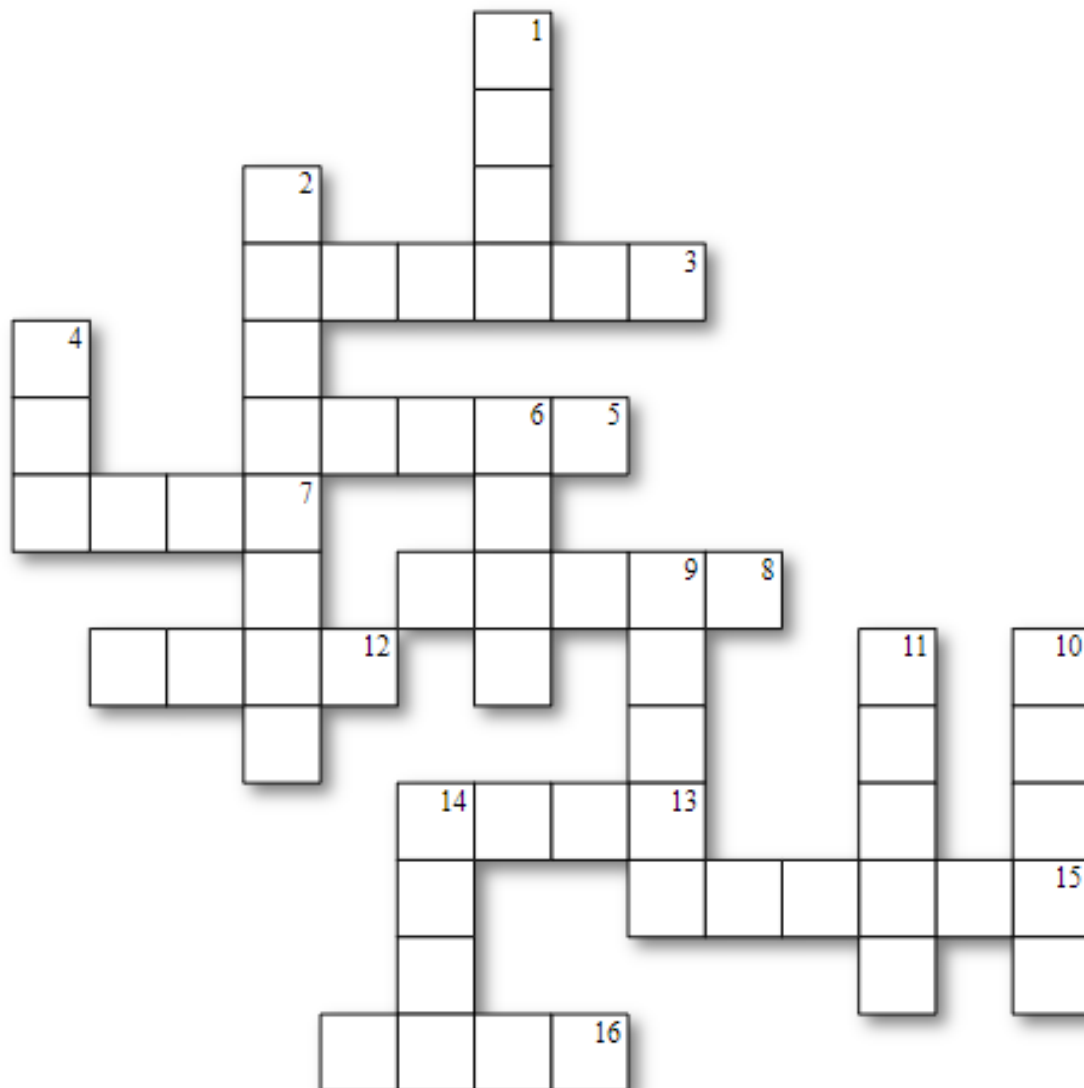
4. גברת גריי ואיימי באו לביקור אצל מר גריי, בשביל ארוחה משפחתית.
5. הדוור, מסר למר גריי מכתב מאביה של טינה בזמן הארוחה.
6. טינה באה לדבר עם מר גריי לאחר שגמר את ארוחתו, בשביל לדבר איתו על מכתבו של אביה. בו הוא ביקש ממר גריי לא להיפגש עם טינה יותר.
- כרגיל, מי שישלח תוצאה נכונה בליווי הסבר - יקבל פרס 🍷

צוות העיתון: רינה גורלניק, הלל בנבג'י, עילי נורני, תובל חסון, יובל שיפמן, אמתי קראוס, יעלי מלול.

מורה אחראי: רענן פורשנר

תשבץ היגיון

כתב ויצר: הלל בנבגי

מאונך	מאונך	מאונך
1. מכולת מונה	3. ציפור הגרפיט שלי	13. קה כוכב ורוץ
2. היו בגלוי והסתבכו במדעים	5. גבינת קליעה בבלגיה	15. לפעמים שומעים לנשרים
4. התלבטות של נותן הסחורה	7. זקן וילקוט	16. אלף פתיתים בים המלח
6. מצפה עם כתר (ח)	8. דיבייט על סימן של אישור עוצמה	
9. ירביץ לפחמן	12. אירגן מיץ תפוחים	
10. מושיעה תוף		
11. עבור בדרך		
14. אביר נחשול ישר		